

Maja Gal Štromar

ČRKOLANDIJA*

Otroška predstava za opismenjevanje

*Končna oblika besedila je nastala po skupni režiji in odrski postavitvi Maje Gal Štromar in Gregorja Geča

Osebe:

- **ANA**, prvošolka, 7 let, (**MAMA**, animatorka lutk **C** in **Č**- lutke so lahko tudi igralci, odvisno od zasedbe)
- **BINE**, mali šolar, 6 let, (**OČE**, animator lutk **A, E, I, O, U, P, F, S, Š, Z** in **Ž**)

PRIZORIŠČE:

Otroška soba s posteljo, igračkami - rekviziti. V prostoru je pomembno, da se lahko igralca skrivata za scenski element, od koder se kasneje oglašata **MAMA** in **OČE**, v primeru, da sta samo 2 igralca. Potreben je tudi »oder« za lutke. Namesto lutk lahko črke igrajo tudi igralci, ko gre za številčnejšo ekipo.

(V sobo pritečeta Ana in Bine ter zganjata norčije pred spanjem. Se lovita, skrivata, igrata s copati, pretepaata, ustvarjata velik ŽIVŽAV. **ANA** se preigra za kuliso in se oglasi kot **MAMA**.)

MAMA (off): Ana, Bine, spat!

BINE: Ne, mami, ne greva še spat.

MAMA (off): Spat sem rekla. Samo še pravljico prebrat in spat!

BINE: Prav, mami. Samo še pravljico in spat. Lahko noč, mami.

MAMA (off): Lahko noč, Bine! Lahko noč, Ana!

BINE: Ana? Kje je najina knjiga pravljic? (Išče knjigo in izgine za kuliso, od koder se oglasi kot **OČE**.)
(Ana priteče izza kulise s Knjigo pravljic.)

ANA: Tu je, Bine, našla sem jo!!!

OČE (off): Ana, Bine, kaj je to za en hrup?

ANA: Ooo, oči, a še ne spiš?

OČE (off): Ana, to bom jaz tebe vprašal. Kaj je rekla mama? Samo še pravljico prebrat in spat!

ANA: Veš, oči, še zobke si umivava.

OČE (off): Umijta si lepo zobke, potem pa spat.

ANA: Ja, oči, lahko noč.

OČE (off): Lahko noč, Ana. O, glej ga, falota. Hitro spat. Lahko noč, Bine.

(Bine pride izza kulise.)

BINE: Lahko noč, oči.

(Bine in Ana se smejeta.)

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE in ANA: Ne greva še spat.

(zavezniška igra, koreografija)

»ŠPLINK, ŠPLONK, BUNK, EGEŠ, BEGEŠ, DEŠ, HU! Psssst!«

ANA: Bine, danes bom jaz brala pravljico, ti se pa pripravi.

BINE: Prav. *(Se odpravi v posteljo.)*

ANA: Si pripravljen?

BINE: Sem.

ANA: Torej... *(bere)* »NAJBOLJ DOLGOČASNA KNJIGA NA SVETU.«

BINE: Joj, Ana, ne bova brala NAJBOLJ DOLGOČASNE KNJIGE NA SVETU!

ANA: Bine, takšen je samo naslov. No, poslušaj.

BINE: Prav.

ANA *(bere):* »Nekoč je bila knjiga, vejica, ki se nikomur ni zdela zanimiva. Pika.«

BINE *(Se smeje pod odejo.):* Hehehehe!

ANA: Zakaj se pa smeješ?

BINE: Daj no, Ana, vejic in pik ne beremo.

ANA: A ti to veš? Saj še v šolo ne hodiš.

BINE: A ti pa hodiš?

ANA: Ja, v 1.b, lepo prosim.

BINE: Joj, ti prvo šolarčki.

ANA: No, poslušaj naprej. *(bere)* »Kdor jo je odprl, vejica, se je v trenutku začel tako dolgočasiti, vejica, da jo je pri priči zaprl in odložil. Pika.«

BINE *(Med Aninim branjem poišče igrače – črke in jo obmetava, da ga Ana ne vidi.)*

ANA *(Tu in tam preneha z branjem in se čudi letečim črkam.)*

BINE: Ana! A boš brala ali ne?

ANA: Ja, bom. *(bere)* »Zato je knjiga dolga leta nedotaknjena stala na polici. Pika.«

(Bine vedno bolj obmetava Ano s črkami.)

ANA: Joj, Bine, nekaj se dogaja. Jaz sem takole brala pravljico, a ne, in črke so kar začele letet iz knjige. Kar snežile so. Takole, poglej!

BINE *(navihano):* A res?

ANA: Ja, Bine, častna beseda, ne lažem!

BINE: Če so prej samo snežile, Ana, se zdaj pripravi, ker bo nastal snežni metež! Vihar! Orkan! Tornado! *(Bine obmetava Ano s črkami.)*

ANA: A ti si bil? Na! Bbbbb! Rrrrr! Mmmmm! Napad! Ššššš! *(Ana obmetava Bineta.)*

BINE: Ttttt! Vvvvv! Uuuuu! Žžžžžžž! Kkkkkkk! *(Bine med obmetavanjem odhiti po črko za kuliso, od koder se oglasi OČE.)*

OČE *(off):* Bine, Ana, kaj je to za en hrup !!?

ANA *(obnemi):* O, oči... A še ne spiš?

OČE *(off):* To bom jaz tebe vprašal, Ana.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ANA: Veš, oči, z Binetom sva si umivala zobke,.... mmmm, in zdaj še grgrava. Grrrrrr!

OČE (off): Ana! Hitro pogrgrajta in spat. Pozno je že.

ANA: Ja, oči, bova. Lahko noč.

OČE (off): Lahko noč, Ana. O, lej ga, lumpa.

(Bine pride izza kulise.)

BINE: Veš, oči, grgrava. Grrrrr! Lahko noč!

(Ana in Bine se smejeta.)

ANA in BINE: Ne greva še spat. Hi, hi!

(zavezniška igra, koreografija)

»ŠPLINK, ŠPLONK, BUNK, EGEŠ, BEGEŠ, DEŠ, HU! Psssst!«

ANA: No, Bine, zdaj pa ti beri pravljico, jaz se bom pa pretvarjala, da spim. *(Ana se namesti v posteljo in da palec v usta kot dudo.)*

BINE *(opazi palec v ustih):* Ojej! In to je 1. razred! Pih! *(Poskuša brati)* »Bsdm, k s bl v njj, j pstjl z dnv v dn blj jsn, d n bd nkl v žvljn j džvl tstg prjtn g bčtk....« Joj, Ana!

ANA: No, Bine, zdaj pa beri.

BINE *(še poskuša z branjem, a mu ne gre):* Ana! Nekaj čudnega se dogaja!

ANA: Vem, kaj se dogaja. Ne znaš brat! Hihih!

BINE: Seveda znam. Ampak, ko hočem prebrati, črke čisto ponorijo, skačejo gor in dol in levo in desno, tako, da jih sploh ne morem prebrati!

ANA: Ah, Bine, črke ne morejo divjati, saj niso žive...

BINE: Pa so! Pridi pogledat!

ANA *(pride iz postelje do Bineta s knjigo):* Kje?

BINE: Tukaj. *(Pokaže v knjigo.)*

(Koreografija, pantomima letečih in podivjanih črk. Ana in Bine si podajata Knjigo pravljic, ki na koncu pristane na tleh, Ana in Bine se skrivata za kuliso. Pokukata vsak z ene strani.)

BINE: Abeceda je ponorela!

ANA: Abeceda je ponorela!

ANA in BINE: Abeceda je ponorela!

ANA: Joj, le kaj bova storila? Kako bomo otroci brali iz knjig, če bodo črke uhajale in nagajale?

BINE: In iz črk sestavljamo besede, iz besed stavke, iz stavkov odstavke, iz odstavkov pravljice, iz pravljic Knjigo pravljic...

ANA in BINE: Premisliva!

(koreografija razmišljanja)

ANA: Bineeeeeee!

BINE: Psssst!

ANA *(tího):* Bine! Imam idejo.

BINE: Odejo?

ANA: Ne o-dejo, ampak i-dejo.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE: Povej.

ANA: Kaj pa, če bi vstopila v knjigo in poskušala urediti vso to zmešnjavo?

BINE: Ah, daj no, Ana, kako bova vstopila v knjigo, če pa so črke čisto podivjale!

ANA: Ja, ne vem. Dajva jih pomirit.

BINE: Kako jih bova pomirila?

ANA: Ne vem, hm...

BINE: Že vem. Poskusiva jih pomirit z lunico.

ANA: Dajva. Zapojva jim uspavanko!

(Bine potegne za vrstico lunice, ki začne igrati uspavanko. Sledi koreografija uspavanja knjige kot dojenčka.)

ANA (poje): Na, na ,naaaaaa, na, na , naaaaaa, na, na naaaa naaaaa naaaa naaaa naaaa.....

BINE: Buci, buci, spančkaj, pššššt, spančkaj, buci, buc....

ANA: A misliš, da so črke zaspale?

BINE: Poglejva.

(Ana privzdigne platnico, Bine pogleda v knjigo in zasmrči.)

ANA: Zaspale so.

BINE: Uspelo nama je.

(zavezniška igra, koreografija)

»ŠPLINK, ŠPLONK, BUNK, EGEŠ, BEGEŠ, DEŠ, HU! Psssst!«

ANA: Tako, Bine, zdaj pa poskusi vstopiti v knjigo.

BINE: Kako pa?

ANA: Hm... Poskusi skočit vanjo na glavo.

BINE: Prav. Pripravljena? 3, 2, 1 – hop!

(Bine skoči na glavo v knjigo, Ana drži knjigo.)

BINE: Aua! Ne gre.

ANA: Že vem. Poskusi skočit na nogice. Pa za nos se primi.

BINE: Saj vem. 3, 2, 1 –hop!

(Bine skoči na noge v knjigo, Ana mu pri tem pomaga.)

ANA: Ne gre.

BINE: Kaj bova pa zdaj?

ANA: Močneje morava premisliti.

ANA in BINE: Več glav, več ve!

(koreografija razmišljanja)

ANA: Bine, že vem. Že vem! Poglej, v knjigo vstopiva tako, kot knjiga vstopa v naše glave ...

BINE: Ne razumem.

ANA: Poglej. Ko prebereš pravljico, se pravljčni svet pojavi v tvojih mislih...

BINE: Jaaa! V moji glavi, v mojih možganih.

ANA: In stvari, ki si jih močno močno predstavljaš, postanejo resnične.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE: Res je.

ANA: Narediva poizkus. Zapri oči, to je pogoj.

BINE (*zapre oči*)

ANA: Si pripravljen?

BINE: Sem.

ANA: Pa ne goljufaj! (pomaha pred njegovimi očmi)

BINE: Že mižim!

ANA: Dobro. No, Bine, močno močno si predstavljal zelenega slona.

BINE: Zelenega slona?

ANA: Ja, zelenega slona.

BINE (*Se trudi in napenja.*): Močno si predstavljam, močno si predstavljam,.... zelenega slona!!!

ANA: No, kaj vidiš?

BINE: Vidim zelenega slona. Deluje!

ANA: Odlično. Zdaj pa še jaz.

BINE: Prav. Pripravi se. Zapri oči.

ANA (*škili skozi prste*): Sem že.

BINE (*preveri*): Ana, ne goljufaj. Če ne boš zaprla oči, ne bo delovalo.

ANA (*zapre oči*): Prav. Sem zaprla oči.

BINE: Ti si pa predstavljal, da nisi več sama. S teboj je veliko otrok in njihovih učiteljev. Prišli so se igrat s tabo. No, kaj vidiš?

(*Tukaj omenita dejansko šolo ali vrtec, v kateri nastopata.*)

ANA (*navdušeno*): Oooo, pa res. Koliko jih je! Tam je Tomaž, pa Tina, Marko, Maja, Gregor je tam zadaj,... (*Odpre oči in zagleda publiko.*) Ojej, Bine! (*Ana se skriva za Bineta.*)

BINE: Kaj pa je, Ana? A si se polulala?

ANA: Ne, Bine. Tako močno sem si predstavljala otroke, da so postali resnični.

BINE (*jih tudi zagleda*): O! (*tiho*) A ti jih tudi vidiš?

ANA (*tiho*): Ja, Bine.

BINE: A misliš, da so resnično resnični?

ANA: Po moje ja. A najbolje bo, če preveriva.

BINE: Kako pa bova preverila?

ANA: Dajva jih požgečkat.

BINE: Pripravljena? 3, 2, 1 – greva!

(*Ana in Bine planeta med občinstvo in žgečkata otroke.*)

ANA: Bine, deluje, resnični so!!!

BINE: Res je, resnično resnični.

(*Ana in Bine se vrmeta na oder.*)

BINE: Pozdravljeni, otroci!

ANA: Pozdravljeni.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE: Jaz sem Bine...

ANA: Jaz sem Ana...

BINE: ...midva sva bratec in sestra, ter potujeva v Deželo črk, v Črkolandijo, ker je abeceda ponorela,...

ANA: ... znorela,...

BINE: ... podivjala,...

ANA: ... zdivjala,...

ANA in BINE: Torej?

BINE: Greste skupaj z nama v Črkolandijo, da rešimo to zmešnjavo?

OTROCI: Jaaaaaaa!

ANA: Torej gremo. A za na pot se je treba pripraviti.

BINE: Prav, grem se pripraviti. (*Odide za kuliso.*)

ANA: No, Bine, kaj potrebujemo za na pot?

BINE (off): Potrebujemo sendvič z mortadelo in sirom.

ANA: Pa s kumarico in majonezo.

BINE (off): Potem potrebujemo sok s slamico, bobi palčke, čokolado. Pa papirnate robčke, drobiž od babice za sladoled, pa vrečko za bruhanje. In najpomembnejše, rokavčke in plavalno kapo.

(*Bine pride z rokavčki in plavalno kapo.*)

ANA (*se smeje*): Ja, Bine, kakšen pa si? Kaj pa je vse to? Joj, kakšen si, no...

BINE: Kakšen? Šel sem se pripraviti za na pot.

ANA: Pa saj ne gremo na morje! Abecedo gremo reševat.

BINE: Kako reševat? A je imela abeceda prometno nesrečo? (*Se igra s črkami, kot da so imele nesrečo.*) Ti-du-ti-du....Na pomoč! Na pomoč!

ANA (*odhiti za kuliso, pride z igračo - kovčkom Prve pomoči, oponaša rešilni avto*): Tukaj je Prva pomoč! Črke A V B G H Z T F L K M Ž, dajte dol hlače, da vam dam injekcijo!

BINE (*preneha z igro*): O, to pa ne.

ANA: Zakaj pa ne?

BINE: Zato, ... zato, ... zato, ... ker injekcija boliiiiii! (*Zbeži za kuliso.*)

ANA: Oh, Bine, injekcija sploh ne boli. A je tako, otroci? (*Ana nagovarja publiko.*) A vi se bojite injekcije?

OTROCI: Ne! Da!

ANA: Seveda ne. A greste radi k zdravniku?

OTROCI: Da in ne.

ANA: Jaz grem zelo rada. Še posebej, ko mi predpiše sirup za kašelj. Joj, kako je sladek! Zadnjič, ko sem bila bolna in sem morala piti sirup za kašelj, sem ga polila po kremni rezini in vse skupaj snedla. Mmmmm!

BINE (off): Veš kaj, Ana?

ANA: Kaj je, Bine?

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE (off): Injekcija ni za črke, ampak za ljudi.

ANA: Aha. Ja, kdo pa zdravi črke?

BINE (off): Ne vem, vprašaj otroke.

ANA: A vi veste, kdo zdravi črke? Hm? (*odgovori iz publike*) Že vem, veterinar. Ne, ne, že vem. Črke zdravi avtomehanik. A da ne?...

BINE (off): Ana! Jaz vem, kdo zdravi črke.

ANA: Kdo?

BINE (off): Doktor Slovar in doktor Slovnica.

ANA: Pa res. Ampak, Bine, midva zdaj ne moreva do njiju.

BINE (off): Zakaj pa ne?

ANA: Ker dr. Slovar in dr. Slovnica stanujeva v knjižnici. Knjižnica je pa zdaj zaprta.

BINE (off): Seveda lahko prideva do njiju.

ANA: Kako?

BINE (*pride oblečen v haljo kot dr. Slovar, bela halja, očala, ipd*): Takole.

ANA (*sprejme igro zdravnikov, odgovarja z naglasom, nova vloga*): Ooo, pozdravljeni, dr. Slovar.

BINE (*poda drugo haljo Ani, ta jo obleče*): Pozdravljeni, dr. Slovnica. Tukaj je vaša halja.

ANA: O, hvala lepa, dr. Slovar. Kako lepo, da ste prišli.

(*»zdravniška koreografija« z rekviziti, nadeneta si maskice za obraz, rokavice za operacijo, ipd...*)

BINE: Torej, zakaj ste me poklicali? Kakšna je diagnoza?

ANA: Abeceda je ponorela!

BINE: Abecedarium ponorelis?

ANA: Malatissimo ekstremissimo.

BINE: Ponorelis grozovitum?

ANA: Kritično est.

BINE: In?

ANA: Abecedae ogroženis.

BINE: Ooooo!

ANA: Ne O, ampak U- nujno moramo v Črkolandijo rešiti to zmešnjavo!

BINE: No, no, pomirite se vendar, dr. Slovnica. To bo čisto običajna operacija. (*a pade tudi sam v histerijo*) Ojej, toda črk je petindvajset, midva sva pa samo dva. Ne, ne vem, če nama bo uspela tako zahtevna operacija!!!

ANA: No, no, dr. Slovar, pomirite se. Saj nisva sama.

BINE: Nisva sama?

ANA: Ne, z nama so otroci in njihovi učitelji.

ANA in BINE: Torej, gremo!

(*Prenehata z igro zdravnikov.*)

ANA: Ah, Bine, meni pa ta dva zdravnika sploh nista všeč.

BINE: Tudi meni ne. Tako čudno govorita.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ANA: Jaz ju sploh ne razumem.

BINE: Res, kakšne čudne besede uporabljata!

ANA: Kaj pa, če se sami odpravimo v Črkolandijo in rešimo zmešnjavo?

BINE: A smo dovolj pogumni?

ANA: Seveda smo. Pogumni in dovolj veliki in pametni, da gremo lahko sami.

BINE: Otroci, a ne, da smo?

OTROCI: Jaaaa!

ANA: Torej gremo. Kaj pa moramo narediti, Bine?

BINE: Najprej moramo zapreti oči in si močno predstavljati, da potujemo v Črkolandijo.

ANA (*Gre med otroke, ki morajo zapreti oči.*) Dajmo, zaprimo oči, kajti naše potovanje se bo kmalu začelo.

BINE (*ima že zaprte oči*): Ana, smo pripravljeni?

ANA: Mi smo pripravljeni, lahko začnemo.

BINE: Z zaprtimi očmi si močno predstavljamo, da se naše potovanje začinja.

(animacija, vizualizacija)

Potujemo in se imamo lepo. Na naši desni strani zagledamo visoke črko-gore, ki so na vrhu pokrite s črko-snegom in se svetijo v črko-soncu. Oooo! V daljavi na naši levi strani vidimo ogromna črko-vrata, nad katerimi je napis »ČRKOLANDIJA«. Počasi se približujemo, vrata so vse bližje, močno si predstavljamo velika vrata in nad njimi še večji napis. Smo že čisto blizu, primemo za kljuko in ..... ŠRKIP UIUIUIUI..... smo v Črkolandiji.

(Med tem se Bine preigra za kuliso. Morda menjava scenografije, glasba, ipd)

ANA: Uau! Otroci, dobrodošli v Črkolandiji! Odpremo oči. Prispeli smo. O, kje pa so črke? Najbrž so se skrile. Hitro pogledjmo, če so se skrile pod stole. Ni jih? Že vem, skrile so se v copate ali pa v čevlje. Tudi tam jih ni? Otroci, hitro pogledjte še v žepe. Ojej, kje pa je Bine? Kaj pa, če smo ga poslali v deželo številčk? Pokličimo Bineta, otroci! Bine!

OTROCI: Bine!

BINE (*pride izza kulise s koškoma črk in časopisom*): Kaj se pa derete?

ANA: Joj, Bine, smo se že zbal, da smo te poslali v deželo številčk.

BINE: Ah, kaj bi to, Ana. Pogledj raje, kaj sem našel.

ANA: Kaj imaš to?

BINE: Na črko-travniku sem nabral črke. In ne boš verjela, v Črkolandiji imajo tudi črko-časopis.

ANA: Pa res. O, pogledj, Bine, to si ti. (*Pokaže na sliko naslovnice časopisa, kjer sta na fotografiji Ana in Bine.*)

BINE: O, Ana, in to si ti. (*pokaže na časopis*) No, preberi, ti, ki znaš. Kaj piše?

ANA (*bere*): »Neverjetno! Škandalozno! Bratec in sestra povzročila nesoglasja v abecedi! Več na strani B«.

BINE in ANA: Pogledjva! Stran A, stran B.

(razpreta časopis in bereta) »Neverjetno! Škandalozno! Kaj takega pa še ne!«

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE (*bere*): »Bratec in sestra povzročila velika nesoglasja v abecedi.«

ANA: Bine, kaj je to nesoglasje?

BINE: To pomeni, da se ne razumeš, da si skregan in se ne razumeš.

ANA: Aha.

BINE: Beri naprej.

ANA (*bere*): »Nek večer pred spanjem sta se A. (pika) in B. (pika) nesramno obmetavala s črkami.«

BINE (*bere*): »A je priletel B-ju v trebuh, T je Š-ju odlomil strešico in postal je S, R si je zlomil nogo in postal je P.«

ANA (*bere*): »Pomoč so poiskale v bližnji črko-bolnišnici.«

BINE (*bere*): »Črke, užaljene, ranjene in prizadete, obveščajo vse uporabnike, da bodo do nadaljnega na bolniški.«

ANA: Kaj pomeni »na bolniški«?

BINE: Ana! To pomeni, da črke ne bodo hodile več v službo, lepo bodo ležale doma in pile čaj, mi pa jih ne bomo mogli več uporabljati!!

ANA: Seveda, Bine! Ker sva se tako grdo obnašala in se nesramno obmetavala z njimi, so črke užaljene in nočejo več v službo.

BINE: Ja, Ana, ti si začela.

ANA: Ne, ti si prvi obmetaval mene.

BINE: Ne, ti si kriva!

ANA: Otroci, a ne, da je Bine začel z obmetavanjem?

OTROCI: Ja, Bine!

BINE: Ne, ti si bila , ne, ne, ne, ne,.... ne slišim. (*Se postavi hrbtno s prsti v ušesih. Vsesplošen direndaj obtoževanja.*)

BINE: No, prav, jaz sem začel. Ampak s kreganjem in kričanjem ne bomo dosegli ničesar. Črke bodo še vedno užaljene in na bolniški ter jih ne bomo mogli uporabljati.

ANA: Ah ja, ti pa prav veš, kako uporabljamo črke?! Saj še v šolo ne hodiš!

BINE: Seveda vem. Ti pokažem eno igrico?

ANA: No, pa daj.

BINE (*vzame košek s črkami*): Izberi si nekaj črk.

ANA: Ne, ti daj prvi.

BINE: No, prav. (*Izbere črki K in O.*) Sem že. Zdaj pa še ti.

ANA: Prav, samo ne glej.

BINE: Me sploh ne zanima.

ANA: Sem že. (*Izbere črke M A in R.*)

BINE: No, kaj imaš?

ANA: Ne, ti povej prvi.

BINE: No, prav. Jaz imam KKKKKKKK kokoško (*pokaže K*) in liziko (*pokaže O*).

ANA: To pa že ni lizika, a ne, otroci, da ni? To je črka ... (*skupaj z otroki*) O!

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE: Pa saj vem, da je O. In KOKOKO kokoška znese jajček, mamica reče (*zamenja črki, nastane OK*): »O.K., imamo jajček!« Kaj imaš pa ti?

ANA: Jaz pa imam... Kaj ti MAR, kaj imam? M A R.

BINE: In ko KOKOKO kokoška in »kaj ti MAR« postaneta prijatelja, nastane KO-MAR. (*Združita črke.*)

ANA: Čudovito! Kako dela komar? Zzzzzzzzz.... (*Ana in Bine zamenjata položaje.*)

BINE: Zzzzzzzzz.... in nastane MAR-KO.

ANA in BINE: Komar Marko!

ANA: Krasno! Čudovita igrice, koliko besed lahko sestaviva iz nekaj črk! Dajva se še igrat. (*Igra premetavanja črk.*)

In ko gre sonce zvečer spat v morje, nastane MRAK.

BINE: V morju v mraku spi žival, ki ji rečemo RAK.

ANA: Ampak najina mamica ne gre spat.

BINE: Ne, mamica gre v kuhinjo in poišče drobne črne pike, ki jim pravimo MAK.

ANA: Poišče še bel prah, ki ga imenujemo MOKA ter zamesi kruh.

BINE: Kako ga zamesi?

ANA: Že vem! Najina mamica zamesi kruh s strojčkom za kruh.

BINE: Ne, Ana, zamesi ga z delom telesa, ki ga imenujemo ROKA. In zato Bine in Ana zjutraj zajtrkujeva ....

BINE in ANA: ..... makove štručke!!!

ANA: Joj, Bine, nisem vedela, da lahko sestaviš toliko besed iz samo petih črk. Dajva se še igrat.

BINE: Prav. Daj mi še kakšno črko.

ANA (*vzame iz koška črko S*): Dam ti črko S. S kot .... (*animacija otrok*) S kot ..... snežinka, sladoled, salama, smetana, sablja, smuči, sanke,....

BINE: Jaz ti dam pa A kot .... (*animacija otrok*) A kot avtomobil, avion, apoteka, alarm, ananas, avtobus, Amazonka,.....

ANA: No, Bine, kaj imaš pa sedaj?

BINE: Zdaj pa imam SKO, KSO, SKO,.....(*pomoč otrok*) Že vem, zdaj imam pa S O K.

ANA: Mmmm, jaz imam rada sok. Otroci, imate vi radi sok? Kateri je vaš najljubši okus?

OTROCI: Jagoda, marelica, borovnica, ananas, pomaranča,....

BINE: Veš, kaj dobimo, če pade sok na glavo?

ANA: Ja, vem. Se polije.

BINE: Ne, Ana, nastane sok na glavi. Ojej! Ne, Ana, postane K O S. Veš ti, kaj je to KOS?

ANA: Ja, vem, KOS je kos torte.

BINE: Lahko je kos torte, ampak kos je tudi ptica.

ANA: Saj res! Otroci, kakšen ptič je kos?

OTROCI: Črn! Majhen!

ANA: A poznate pesmico? »Pleši, pleši, črni kos! Kaj bom plesal, če sem B O S!«

BINE: Kos ima kljun. Kakšne barve, otroci?

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OTROCI: Rdeče, oranžne, rumene,...

BINE: Tudi ljudje imamo kljun, ki pa mu ne rečemo kljun, ampak N O S.

ANA: Joj, kako lepa igrice, Bine. Dajmo se še igrati!

BINE: Joj, Ana, otroci! Mi smo čisto pozabili, zakaj smo prišli v Črkolandijo.

ANA: Pa res. Prišli smo, da bi se opravičili črkam, a jih nikjer ni. Kaj bomo pa zdaj?

BINE: Že vem. Napišiva jim pismo, v katerem se jim bova opravičila. *(Odhiti za kuliso.)*

ANA: Prav, Bine. Otroci, a vi že znate pisat? Kakšne črke pa? Velike tiskane, male tiskane? Pisane že tudi? Jaz tudi znam že pisat. No, znam se le pod-pisat.

BINE *(prihiti z ogromnim svinčnikom in listom- plakatom papirja):* Tako, zdaj pa piši. To bo narek.

ANA: Prav. *(Vzame svinčnik in papir.)* Jaz sem pripravljena.

BINE: Piši. *(narekuje)* »Drage črke! Ana in Bine se opravičujeva ....

ANA: » Drage črke! Klicaj!«

BINE: »Drage črke! Klicaj! Ana In Bine se opravičujeva vsem črkam, vejica!, da sva tako grdo ravnala z vami. Pika! Obljubljava, vejica!, da bova v prihodnje lepo ravnala z vami ....« Ana, zakaj ne pišeš?

ANA *(neha pisat, vsa je v krču):* Bine, nekaj se je zgodilo.

BINE: Kaj pa? A si se polulala?

ANA: Ne, Bine. Ko sem takole pisala, veš, so črke kar naenkrat začele izginjat in so zbežale s papirja. Nihi na papirju nočejo več biti. Poglej! *(Pokaže papir, kjer manjkajo črke. Plakat je dvojni in se odstrani en del, tako ostane luknjav)*

BINE: Pa res. Joj, kaj bova pa zdaj?

ANA: Ne vem. Črke so res užaljene in jih sploh ne moremo več uporabljati.

BINE: Veš kaj, Ana, saj smo v Črkolandiji. Pa jih pokličimo!

ANA: A po abecedi?

BINE: Ja, po abecedi.

ANA: Dajmo, otroci, pokličimo črke po abecedi. Tri, štiri, zdaj!

VSI: A! B! C! Č! D! E! F!..... V! Z! Ž! *(Bine se preigra za kuliso.)*

(Nastopijo črke-lutke, ki jih animirata Bine in Ana.)

A: Kaj je to za eno kričanje?

ANA: O, dober dan. Kdo ste pa vi?

A: Kako? A me ne prepoznaš? Jaz sem črka A. Jaz sem kralj abecede. Brez mene ne bi bilo nič!

E: Eeeee! Tede brez mene ne be bele neč!

I: Iiiiiii! Tidi briz mini ni bi bili nič!

U: Uuuuu! Tudu bruz munu nu bu bulu nuč!

ANA: O, otroci. Črke so se prebudile. A ste videli, to so sami samoglasniki. Katere samoglasnike poznamo?

OTROCI: A, E, I, O, U!

ANA: Ja, ampak O-ja pa ni bilo!

O: Oooo! Todo broz mono no bo bolo noč! Vse, kar je pomembno, je okroglo. Oko, žoga, zemlja, vesolje. Jaz sem okoooo vesolja.

A: A tako? Kaj pa avtomobil? Avion? Avtobus? Apoteka? Oblak?

O: O ne, oblak je pa moj.

A: Ne, oblak je moj.

O: Ne, moj.

A: Ne moj!

O: Moj!!!

ANA: Nehajta se prepirat, črki črkasti. V besedi oblak nastopata tako A kot O. Samo petindvajset vas je, pa ste tako nesložne. A je tako težko biti prijatelj?

A: A, me bi že bile prijateljice...

O: ... dokler nista prišla vidva, Ana in Bine, in se nesramno obmetavala z nami.

A: Zato smo užaljene!

O: In prizadete!

ANA: Joj, črki, oprostita. Ravno zato pa sva z Binetom prišla v Črkolandijo, da bi se opravičila.

A: Oblak je moj!

O: O ne, oblak je moj! (*A in O kregajoč odideta.*)

ANA: Ojej, črki se še kar naprej prepirata. Veste kaj. Grem za njima. Mogoče mi bo uspelo, da se jima opravičim. Takoj bom nazaj. (*Odide za kuliso.*)

(*Prideta **P** in **F**.*)

P: PFFFF poglej, kako se Ana opravičuje kralju.

F: Fuj!

P: PFFFF prej bi mislila na to.

F: Fuj in fej!

P: Ne fuj fej, ampak PFUJ PFEJ!

F: FFFF fantastično! PFUJ PFEJ!

(*Odideta. Pridejo **šumniki**.*)

Č: ČČČČČ! Kaj je to za eno ČČČČČ čvekanje?

Š: ŠŠŠŠŠŠ! To bo napad! Napadli bomo s škorci, ščurki, ščinkavci!

Č: In črički, čapljami, črvi!

Ž: In ŽŽŽŽŽŽ žgečkanjem! ŽŽŽŽŽŽ!

(*Odidejo, pridejo **sičniki**.*)

C: CCCC! Cel cirkus zganjajo!

S: SSSSS! Sramota, prav res!

Z: ZZZ! Zelo zanimivo!

C: To je naravnost c-mešno.

S: Ne, reče se S smešno in ne C cmešno.

C: Ne, reče se C cmešno.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

S: Ne, S smešno.

C: Cmešno!

S: Smešno!

Z: ZZZZ! Zoprni črki, takoj zginita!

C: CCC?

S: SSSS?

C: Vsega si ti kriva, copata!

S: Ti, smetišnica!

C: Ti, cokel!

S: Ti, sardina!

C: ti, cmok!

S: Ti, smrkelj!

C: CCC? To je pa preveč! (*Odide.*)

S: SSSSSS super! (*Odide.*)

Z: ZZZ! Zanimivo! Zelo zanimivo! (*Odide.*)

(*Izza kulise pride Ana.*)

ANA: Joj, otroci, črke se vedno bolj skregane med seboj. In O in A se še vedno kregata.

(*Prideta O in A.*)

A: Oblak je moj!

O: Ne, oblak je moj!

A: Jaz, črka A izjavljam, da se ne bom nikoli več pojavila v besedi, kjer nastopa tudi O! Tako!

O: In jaz, črka O izjavljam, da se ne bom nikoli več pojavila v besedi, kjer nastopa tudi A! Tako!

ANA: A prav nikoli nikoli več?

A: Nikoli več!

O: Nikoli več!

ANA: Kaj pa, če skupaj z otroki poiščemo eno zelo lepo najlepšo besedo, v kateri bosta nastopala tako O kot A?

O: OOOO, to bo pa morala biti zelo lepa in izjemna beseda!

A: Laaaaahko poskusite, aaaaa ne verjamem, da boste našli pravo besedo.

ANA: Bomo poskusili. Otroci, dajmo, poiščimo besedo, v kateri nastopata A in O!

OTROCI: Omara, korajža, avtobus, lepota, boža, roža, sladoled, ...

(*Animacija z otroki, dokler ne izrečejo besede ROKA. A in O zavračata vse ponudbe.*)

OTROCI: .... poroka, noga, roka,...

ANA: Kaj pravite? Roka? Kaj pa ROKA?

A: Aaaaa! Roka mi je pa všeč. Kaj pa tebi, O?

O: Ooooo! Tudi meni je ROKA všeč.

ANA: Če vama pa je všeč ROKA, pa si podajta roki.

A: O, tu je moja roka. In bodiva spet prijatelja.

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

O: A, tu je moja roka, prijatelj.

(O in A se objameta in poljubita.)

ANA: A to pomeni, da sta spet prijateljici?

A: Seveda. Ni lepšega, kot videti toliko razigranih otrok, ki se lepo igrajo z nami, črkami.

O: Ne pa vidva, Ana in Bine, ki se nesramno obmetavata z nami.

ANA: Saj sva obljubila, da ne bova več. Kaj pa druge črke? Bodo tudi one postale prijateljice?

A: Hm.... Že vem. Jaz, kralj abecede, bom sklical sestanek, kjer se bomo črke dogovorile, ali bomo spet prijateljice ali ne.

ANA: Kaj pa moramo storiti mi?

O: Vi pa lepo počakajte. Bomo že sporočile.

ANA: Lahko držimo tudi pesti?

A: Lahko poskusite. Alarm, alarm, vse črke na kup! Sestanek!

(O in A odideta.)

ANA: Dajmo, otroci, držimo pesti, da bodo črke spet postale prijateljice.

(Pojavijo se črke, ki hitijo na sestanek.)

R: Gremo, hitro, na sestanek!

F: Kam pa greste?

S: Na sestanek!

C: Kralj nas kliče!

A: Alarm, alarm! Vse črke na kup! Sestanek!

(Izza kulise pride Bine.)

BINE: Ana, kaj se dogaja?

ANA: Bine, a ne veš?

BINE: Ne, ne vem.

ANA: Otroci, povejte mu. *(Ana pomaga razložiti.)*

OTROCI: Črke so šle na sestanek, kjer se bodo dogovorile, ali bodo spet prijateljice ali ne.

BINE: Aha. In kaj moramo storiti mi?

ANA: Mi samo počakamo in držimo pesti.

BINE: Prav. *(Bine drži pesti.)* A so že?

ANA: Ne še.

(Bine začne smešno poskakovat, ker ga tišči lulat.)

ANA: Bine, kaj pa ti je?

BINE: Nič, malo plešem.

ANA: Nekam čuden ples je to.

BINE: No, ni ples. Slalom vozim.

ANA: Ah, daj no, Bine, kakšen slalom.

BINE: Joj, Ana, lulat me. *(Odhiti za kuliso. Oglasi se OČE.)*

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

(Med dialogom OČETA in ANE Bine postavi napis iz črk PRIJATELJSTVO, ki se pojavi na koncu dialoga.)

OČE (off): Ana, Bine! A še ne spita?

ANA: O, oči! A ti tudi še ne spiš?

OČE (off): To bom jaz tebe vprašal.

ANA: Joj, oči, veš, ti bom kar povedala po pravici.

OČE (off): Poslušam.

ANA: Veš, z Binetom sva se obmetavala s črkami.... In črke so se užalile. Zato smo šli skupaj z otroki v Črkolandijo, da rešimo to zmešnjavo.

OČE (off): No, lepo, Ana. Zdaj ste že nazaj, ugasnita luč in lepo spat!

ANA: Ne, oči, ne moremo iti še spat.

OČE (off): Zakaj ne?

ANA: Moramo počakati črke, ki so na sestanku.

OČE (off): Na sestanku?

ANA: Ja, oči. Tam se bodo dogovorile, če bodo spet prijateljice.

OČE (off): Ana, pozno je že! Zjutraj ne bosta mogla vstati!

ANA: Samo še malo. Oči, ti povem eno lepo novico? Če bodo črke spet prijateljice, boš ti zjutraj lahko normalno bral svoj časopis.

OČE (off): Res lepa novica. Kje je pa Bine? O, lej ga, falota.

BINE (off): Oči, samo lulat sem šel.

OČE (off): Bine, prosim reci Ani, da je treba ugasniti luč in spat. Zelo pozno je že!!!

(Bine se pojavi izza kulise.)

BINE: Prav, oči, bom. Lahko noč.

ANA: Bine, oči se jezi.

BINE: Ja, sem slišal. In? A so črke že kaj sporočile?

ANA: Ne še.

(Za Binetom in Ano je napis iz črk PRIJATELJSTVO.)

OTROCI: Zadaj je napis! Obrni se! Poglej nazaj!

BINE: Kaj pravite? Ne razumem.

ANA: Kaj je zadaj? Kje tam?

(Bine in Ana se obrneta.)

BINE: O, pa res.

ANA: Črke so nam poslale sporočilo.

BINE: Kaj pa piše? *(Prebereta skupaj z otroki.)*

VSI: P R I J A T E L J S T V O.

ANA: Bravo, uspelo nam je.

(zavezniška igra, koreografija)

»ŠPLINK, ŠPLONK, BUNK, EGEŠ, BEGEŠ, DEŠ, HU!«

© Maja Gal Štromar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

BINE: Črke so spet prijateljice! Hvala, otroci, da ste šli z nama.

ANA: In nama pomagali pri tej zmešnjavi. (*Zazeha.*) Zdaj sem pa utrujena, Bine.

BINE: Jaz tudi, Ana. (*Zazeha.*) To potovanje v Črkolandijo me je utrudilo.

ANA: Zdaj pa hitro spat, da se ne bo oči več jezil.

(Se namestita v postelji, vsak vzame svojega medvedka.)

BINE: Ana, lahko noč!

ANA: Bine, lahko noč!

ANA in BINE: In eno črko na pomoč! Lahko noč!

(Bine potegne vrv na lunici, ki zaigra uspavanko. Uspavanka izzveni.)

KONEC